

Výslech je nejrozšířenější metodou kriminalistické praxe. V některých případech je výslech jediným prostředkem k získání důkazů a tím i k objasnění události. Proto je jeho úpravě věnována velká pozornost.

Práce jsem rozdělila do osmi částí, které dále člením do jednotlivých kapitol. Po první – úvodní – části následuje část druhá, v níž definuji pojem, podstatu a cíl výslechu a zabývám se jeho zákonnou úpravou.

V části třetí popisuji přípravu výslechu, tedy fázi, která předchází samotnému provádění výslechu a která je nutná k jeho úspěšnému provedení. V souladu se staršími autory kriminalistických publikací přípravu výslechu dělím na přípravu obsahovou, dále členěnou na fázi analytickou a fázi syntetickou, a na přípravu organizační a materiální.

Ve čtvrté části se zabývám jednotlivými stadii výslechu. Snažím se poukazovat na praktické problémy, které při provádění výslechu vznikají.

V části páté hovořím o typických výslechových situacích, v části šesté pak o taktických postupech výslechu. Tyto části na sebe navazují a vzájemně se prolínají. Vzhledem k tématu mé diplomové práce se právě částí šestou zabývám nejpodrobněji. Myslím, že celé téma výslechu by zasluhovalo podrobnější zpracování, avšak vzhledem k danému rozsahu práce to nebylo možné.

Sedmá část představuje shrnutí celé práce a v části osmé podávám přehled literatury, z níž jsem při vypracování diplomové práce čerpala.